

G In corpore, sic passio infinita non est forma in corpore. s. cō-
 posito ex materia, & forma, omnis enim forma est potē-
 tia finita, siue sit actiua, siue sit passiua, cum sit diuisibilis per
 diuisibilitatē corporis, & omne corpus fit finitū, & si pos-
 set esse, quod potentia in corpore composito ex materia,
 & forma, susciperet motionem in infinitum, tunc infinitum
 effectus maius infinitum, idem enim corpus sensibile, quanto
 maius fuerit tāto tēpus in quo suscipit motionē à suo mo-
 tore erit maius. si ergo aliquid corpus posuerimus huius-
 modi. q. suscipiat motionē infinitam, tunc q. maius est de-
 bet suscipere motiorē longiori tēpore, & sic infinitū supe-
 rabit infinitum, quod est impossibile. Ex quibus auctoritati
 bus clarissime colligitur, quod infinitas potētiē in uigore
 insequitur naturam corporis cōpositi ex materia, & forma
 in quantum infinitum est, nā tales potētię, siue actiue, siue
 passiue fuerint, sunt extēsiōe materię, & sub-
 iecti ut declarat Auer. in lib. de Substantia orbis, quia nō
 cohærent materię huiusmodi formę, nisi mediantibus di-
 mensiōibus interminatis, sunt enim recipientes totum, &
 partem secundū subiecti diuisione, & ideo in maiori quan-
 to est maior uirtus, & in minori minor cæteris paribus. Et
 ideo si subiectum augetur in infinitum, uigor formę ex-
 ten-
 sa augetur in infinitū, & quia non datur corpus infinitū
 in actu, ideo bene dixit Cōmē. q. omne corpus, siue sit cœ-
 leste, siue sit generabile, & corruptibile est finitū motiōis
 in uelocitate, quia quilibet forma, siue sit in materia, siue sit
 abstracta à materia, est finitū uigoris, nam finitas uigoris in-
 sequitur naturā formę in quantum forma est, sed infinitas ui-
 goris insequitur corpus in quantum in quantum infinitū modo
 declarato. Vnde Auer. in. 2. Cœli, & mundi. cō. 38. inquit. & si
 potētię eorum essent infinitę in uigore mouendi, non erit
 proportio inter motore, & rem motam, & si hoc esset, non
 esset differētia inter eos, neq. esset illic multitudo om-
 nino, uer. gra. quia motor orbis Saturni, & motor orbis to-
 tius moueret tempore infinito. igitur non differunt in hoc.
 Et si quædammodum non differunt in hoc, non differunt in
 potētia motiōis, differētia nulla esset inter motores, ne-
 dum ut quodlibet eorū habeat potētiā mouendi in infini-
 tum, & si ita esset, inueniret motus in instanti, & omne hoc
 est impossibile. Et ideo optinandū est potētię motūm
 separatorū à materia sunt finitę uno modo, & in fine alio
 modo, & hoc apparet ex hoc, quod dicit post Aris. quoniā
 si cæteri orbis habuissent ex multitudine stellarum, quod
 habet orbis stellatus, tunc motor eorū non posset mouere
 eos in uelocitate, quā modo habent, & similiter esset si or-
 bis esset maior quā sit. Et ibidē parū infra dicit. de ista fini-
 tate uigoris, quod est cōis formis, quæ in materia, & for-
 mis quæ nō sunt in materia. Et in cō. 39. eiusdem. 2. de Cœ-
 lo, inquit soluendo obiectionē ibi motū, quia Aris. in litera
 inductū probat, q. quilibet motus habet tempus termina-
 tum, quia aliquid contradicere posset illi inductiōi, dicen-
 do q. hoc non habet ueritatē nisi in potentis finitis mate-
 rialibus, non autem de potētia motoris cœli, quæ est fini-
 ta, & immaterialis. Soluendo dicit. qm nos nō intendimus
 per infinitum, nisi infinitatem motiōis. 1. q. motio eorum
 non cessat, infinitas autē intensiōis, ut illic non sit propo-
 rtio inter potētiā motoris, & motū, impossibile est in for-
 mis in quantum sunt formę. Ecce igitur q. omnis forma quæ
 remus forma est ratio finitudinis uigoris, & perfectiōis.

H
 Finitas uigo-
 ris sequitur
 formā, iquā
 rā forma, &
 infinitas uig-
 oris, sequi-
 tur corpus
 in quantum in
 finitum.

Obiectio.

Solutio.

Propositio
 diuulgata,
 oppositio ha-
 bet fieri cir-
 ca idē, uera
 est de oppo-
 sitis pchri-
 nis.

Sed tunc est obiectio, quia opposita habent fieri circa idē,
 cum igitur finitū, & infinitum in uigore sint opposita, sicut
 infinitum in uigore est à forma, sic & infinitū, cuius opposi-
 tum scribit Auer. uolens q. infinitum est à corpore inquan-
 tum est infinitū, sed finitū cōpetit formę in quantum forma.
 Nisi esset q. propositio famosa locum habet de oppositis
 positius, & talia habent fieri circa idem tanquā à causa subie-
 ctum, sed non oportet q. sint ab eodē tanquā à causa efficiē-
 te, quia contrariorum sunt contrarię causę. nunc autem fini-
 tum, & infinitum in uigore opponuntur, sicut plenum, &
 uacuum, & sicut nō sequitur. plenum est, ergo uacuum est,
 nisi solum quo ad imaginationem, sic etiam non sequitur,
 finitum in uigore est, ergo infinitum in uigore est. dico q. nō

sequitur nisi quo ad imaginationem, nam si imaginaremur
 corpus infinitum, possumus imaginari uirtutem illius infini-
 nitam, ut deduxi de mente Auer. unde dicitur in simili q.
 agere, & mouere surit formę, moueri autem, & pati sunt à
 materia. ut scribit Aris. in. 2. de Generatione, & corrup. tex.
 cō. 53. sic finitas est à forma, infinitas autem est à materia le-
 cundum Phm in. 3. Physi. tex. cō. 60. & 61. Et per hoc patet
 solū ad obiectiones Ioan. de Bacchone, qui in. 2. iniarum.
 distin. 45. q. 1. arti. 1. inquit illud non uidetur uerum mihi, q.
 Cōmē uoluit defendere, & non potuit. Nitebatur enim de-
 fendere, q. si sit uirtus infinita in magnitudine moueret in
 non tempore, & si nō, non enim nam cō. 79. inquit. dicit ali-
 quis Aris. ut quid cōsequens est. si potentia in corpore ha-
 bet actionem infinitā ipsam agere in non tempore, & non
 est sequens, si actio infinita sit potētię non in corpore, q.
 agit in non tempore. in fine cō. respondet. si potentia infini-
 ta ponitur in corpore, tunc saluator q. sit infinita. ideo se-
 quitur, q. mouet in non tempore. Si autem ponatur non in
 corpore non erit finita, nec infinita finitum enim, & infinitū
 solū de corporibus dici possunt, & ideo sequitur, &c. Sed
 1. 2. Meta. cō. 41. mouet eandem quōc. & aliter soluit dicēs.
 q. corpus cœleste mouetur à duplici motore. scilicet anima
 existente in eo, & illa est finita, & à motore qui non est uir-
 tus existens in eo, & ille est infinitus motiōis. secundū igitur
 q. mouetur à potētiā finita, mouetur in tempore. Sed
 inquit ipse q. noster istarū duarū ratiōnem ualeat. Non pri-
 ma, quia non habetur difficultas de infinitate quæ sequitur
 quantitatē mobilis de qua uerificatur illud quod finitum, &
 infinitum solū cōpetunt corporibus, sed de infinitate per-
 fectionis, & uirtutis. Nec secunda, quia cum potētiā illa
 extra magnitudinē existens æque ponatur infinita in uigore
 re existens separata, sicut in corpore existens non plus po-
 terit sibi resistere cœli cum anima sua cōiuncta quæ est fini-
 ta, quā sine ipsa pollet. ergo poterit tunc mouere ipsum
 sicut si nō conungeretur in instanti. Dicimus nos, quicquid
 sit de prima solutione Auer. quia ut supra dixi, ipsemet au-
 ctor animaduertit illam non esse solutionē, sed euasione
 quandā, tamen secunda solutio quæ dat in. 1. 2. Meta. cō. 41.
 & quæ sequitur etiā in locis ut in. 2. Cœli com. 38. & 39. &
 71. & in. 3. ca. de Substantia orbis, diffuse est uera. Vnde ne-
 gandū est assumptū Ioānis dum dicit, q. æque bene illa uir-
 tus separata à magnitudine est infinitū uigoris, sicut si esset
 in corpore, ratio diuersitatis est quā supra allegauit, quia si
 daretur aliqua uirtus materialis corpora quæ duraret eter-
 no tēpore, uel in actione, uel in passione, illa esset infinita
 potētię, & uigoris in agendo, & patiendo, nā esse uirtus
 habēs contrariū, & ita sua uirtus esset infinita in uigore, cū
 oporteret ea tēpore resistere causę corrupētī, & ideo oportet
 etet ipsum corpus in quo existit esse infinitum. unde infini-
 tas uigoris si esset in forma, oporteret ea deriuari in ipsa à
 corpore infinito in quantum infinitū, sed si ponatur forma se-
 parata à corpore, quia uidelicet non sit cōstituta in esse per
 subiectū, tunc illa ex hoc, quod æterno tēpore agit, non se-
 quitur ipsam esse infinitū uigoris, quia illa non sequitur di-
 spositionē sui subiecti, sed potius econtra. nā ut dicit Auer.
 in. 1. Physi. aulcul. in cō. 63. quia corpus cœleste caret potē-
 tia ad aliquā dispōsiōē, nisi potētiā ad ubi. ideo caret potē-
 tię, quia caret hoc subiecto. s. materia. ideo caret forma,
 quæ suūt etatur per hoc subiectum, & fuit necesse, ut forma
 eius esset liberata ab hoc subiecto, & ut non haberet cōsti-
 tutionem per corpus cœleste, sed corpus cœleste cōstitui-
 tur per illā, ut seras alibi. in lib. de Substantia orbis, in quo
 fuit ostensum, q. intelligentia est, quæ cōstituit cœli in suis
 dispōsiōibus necessariis, sicut est in corpore hominis inueni-
 to propter finē. Vnde magna est differētia reuerēde Pat-
 ter in uia Peripateticorū, & Auer. præcipue inter formā in
 materia, & inter formā abstractā à materia, quia forma ma-
 terialis est constituta in esse per subiectū, est extēsa ad eius
 extēsiōnē, & sequitur dispōsiōes materię in quantum depen-
 det à materia. sed forma abstracta à materia est constitutens
 suum subiectum in esse, & in suis dispōsiōibus necessa-
 riis, & ista est ratio uera, quare si forma in materia existens
 infinita

Opio tota
 de Baccho
 45. q. 1. art.
 1.

L

Definitio
 Finis.

M